

- 2) Έχει η ρήτρα 8.2 της «Αναθεωρημένης συμφωνίας-πλαίσου για τη γονική άδεια» (Οδηγία 2010/18) και, ειδικότερα, η διάταξη κατά την οποία «[η] εφαρμογή των παροχών της παρούσας συμφωνίας δεν αποτελεί, σε καμία περίπτωση, επαρκή αιτιολογία για την υποβάθμιση του γενικού επιπέδου προστασίας των εργαζομένων στον τομέα που καλύπτεται από την παρούσα συμφωνία», την έννοια ότι, ελλείψει ρητής μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο από το κράτος μέλος της οδηγίας 2010/18, δεν είναι δυνατόν να περιορισθεί το πεδίο προστασίας που εν λόγω κράτος μέλος καθόρισε κατά τη μεταφορά της προγενέστερης οδηγίας 96/34⁽²⁾ στο εσωτερικό δίκαιο;

Στην περίπτωση και μόνον που δοθεί καταφατική απάντηση σε κάποιο από τα δύο ως άνω ερωτήματα, με αποτέλεσμα να γίνει δεκτό ότι η οδηγία 2010/18 εφαρμόζεται επί σχέσεως συνεταιριστικής εργασίας, όπως αυτή της προσφεύγουσας, κρίνεται σκόπιμη —για τους λόγους που θα εκτεθούν— η υποβολή των ακόλουθων ερωτημάτων:

- 3) Έχει η ρήτρα 6 της προσαρτηθείσας στην οδηγία 2010/18 νέας «Αναθεωρημένης συμφωνίας-πλαίσου για τη γονική άδεια» την έννοια ότι ο εθνικός κανόνας ή η εθνική συμφωνία περί μεταφοράς πρέπει να περιλαμβάνουν ρητώς την υποχρέωση των εργοδοτών να «εξετάζουν» και να «διεκπεραιώνουν» τα αιτήματα των εργαζομένων τους για «αλλαγή ωραρίου και όρων εργασίας», κατά την επανένταξη μετά την γονική άδεια, λαμβανομένων υπόψη τόσο των ιδίων αναγκών όσο και εκείνων των εργαζομένων, και ότι δεν μπορεί να θεωρηθεί πληρωθείσα η υποχρέωση μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο, η οποία πραγματοποιείται μέσω εσωτερικού νομοθετικού ή εταιρικού κανόνα που εξαρτά την πραγματική άσκηση του δικαιώματος αυτού αποκλειστικώς από τη διακριτική και μόνον ευχέρεια του εργοδότη να κάνει δεκτά ή όχι τα εν λόγω αιτήματα;
- 4) Έχει η ρήτρα 6 της «Αναθεωρημένης συμφωνίας-πλαίσου για τη γονική άδεια» —υπό το πρίσμα του άρθρου 3 της οδηγίας [2010/18] και των «τελικών διατάξεων» της ρήτρας 8 της συμφωνίας— την έννοια ότι, σε περίπτωση μη μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο, παράγει «οριζόντιο άμεσο» αποτέλεσμα, ώστε να αποτελεί ελάχιστη κοινοτική προδιαγραφή;

⁽¹⁾ Οδηγία 2010/18/ΕΕ του Συμβουλίου, της 8ης Μαρτίου 2010, σχετικά με την εφαρμογή της αναθεωρημένης συμφωνίας-πλαίσου για τη γονική άδεια που συνήφθη από τις οργανώσεις BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP και ETUC και με την κατάργηση της οδηγίας 96/34/ΕΚ. ΕΕ L 68, σ. 13

⁽²⁾ Οδηγία 96/34/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Ιουνίου 1996, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για τη γονική άδεια, που συνήφθη από την UNICE, τη CEEP και την CES. ΕΕ L 145, σ. 4

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Social nº 2 de Terrassa (Ισπανία)
στις 22 Ιουλίου 2014 — Juan Miguel Iglesias Gutiérrez κατά Bankia, SA κ.λπ.**

(Υπόθεση C-352/14)

(2014/C 339/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Social nº 2 de Terrassa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Juan Miguel Iglesias Gutiérrez

Εναγόμενοι: Bankia, SA, Sección Sindical UGT, Sección Sindical CCOO, Sección Sindical ACCAM, Sección Sindical CSICA, Sección Sindical SATE και Fondo de Garantía Salarial

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μήπως το άρθρο 56 του Εργατικού Κώδικα —βασιλικό διάταγμα 1/1995, της 24ης Μαρτίου 1995—, η πέμπτη μεταβατική διάταξη του νόμου 3/2012, της 6ης Ιουλίου 2012, για τη θέσπιση επειγόντων μέτρων για τη μεταρρύθμιση της αγοράς εργασίας (Ley 3/2012 de medidas urgentes para la reforma del mercado laboral) και τα άρθρα 123 και 124, παράγραφος 13, του νόμου περί δικαστηρίων εργατικών διαφορών (Ley Reguladora de la Jurisdicción Social) —νόμος 36/2011, της 10ης Οκτωβρίου 2001 (λόγω σιωπηρής παραπομπής στα ανωτέρω άρθρα)— αντίκεινται στα άρθρα 107 και 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης —στην ενοποιημένη απόδοσή της— στο μέτρο που στην ουσία αυξάνουν τις αποζημιώσεις που εγκρίθηκαν με την απόφαση της Επιτροπής στην υπόθεση σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.35253 (2012/N), αναδιάρθρωση και ανακεφαλαίωση του ομίλου BFA στην Ισπανία;

- 2) Μήπως ερμηνεία των εν λόγω εθνικών διατάξεων κατά τρόπο που θα παρείχε στο εθνικό δικαστήριο τη δυνατότητα, σε περίπτωση κηρύξεως σύννομης της απολύσεως, να προσαρμόσει τις αποζημιώσεις στο προβλεπόμενο από την εθνική νομοθεσία ελάχιστο νόμιμο θα αντέβαινε στις προαναφερθείσες διατάξεις του δικαίου της Ένωσης και στην απόφαση της Επιτροπής στην υπόθεση σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.35253 (2012/N), αναδιάρθρωση και ανακεφαλαίωση του ομίλου BFA στην Ισπανία;
- 3) Μήπως ερμηνεία των εν λόγω εθνικών διατάξεων κατά τρόπο που θα παρείχε στο εθνικό δικαστήριο τη δυνατότητα, σε περίπτωση κηρύξεως καταχρηστικής της απολύσεως, να προσαρμόσει τις αποζημιώσεις στο ποσό που ορίστηκε στη συμφωνία κατά την περίοδο των διαβουλεύσεων, υπό την προϋπόθεση ότι αυτό είναι ανώτερο από το ελάχιστο νόμιμο, αλλά κατώτερο από το μέγιστο νόμιμο, θα αντέβαινε στις προαναφερθείσες διατάξεις του δικαίου της Ένωσης και στην απόφαση της Επιτροπής στην υπόθεση σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.35253 (2012/N), αναδιάρθρωση και ανακεφαλαίωση του ομίλου BFA στην Ισπανία;

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Social nº 2 de Terrassa (Ισπανία)
στις 22 Ιουλίου 2014 — Elisabet Rion Bea κατά Bankia, SA κ.λπ.**

(Υπόθεση C-353/14)

(2014/C 339/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Social nº 2 de Terrassa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Elisabet Rion Bea

Εναγόμενοι: Bankia, SA, Sección Sindical UGT, Sección Sindical CCOO, Sección Sindical ACCAM, Sección Sindical CSICA, Sección Sindical SATE και Fondo de Garantía Salarial

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μήπως το άρθρο 56 του Εργατικού Κώδικα — βασιλικό διάταγμα 1/1995, της 24ης Μαρτίου 1995—, η πέμπτη μεταβατική διάταξη του νόμου 3/2012, της 6ης Ιουλίου 2012, για τη θέσπιση επείγοντων μέτρων για τη μεταρρύθμιση της αγοράς εργασίας (Ley 3/2012 de medidas urgentes para la reforma del mercado laboral) και τα άρθρα 123 και 124, παράγραφος 13, του νόμου περί δικαστηρίων εργατικών διαφορών (Ley Reguladora de la Jurisdicción Social) —νόμος 36/2011, της 10ης Οκτωβρίου 2001 (λόγω σιωπηρής παραπομπής στα ανωτέρω άρθρα)— αντίκεινται στα άρθρα 107 και 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης —στην ενοποιημένη απόδοσή της— στο μέτρο που στην ουσία αυξάνουν τις αποζημιώσεις που εγκρίθηκαν με την απόφαση της Επιτροπής στην υπόθεση σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.35253 (2012/N), αναδιάρθρωση και ανακεφαλαίωση του ομίλου BFA στην Ισπανία;
- 2) Μήπως ερμηνεία των εν λόγω εθνικών διατάξεων κατά τρόπο που θα παρείχε στο εθνικό δικαστήριο τη δυνατότητα, σε περίπτωση κηρύξεως σύννομης της απολύσεως, να προσαρμόσει τις αποζημιώσεις στο προβλεπόμενο από την εθνική νομοθεσία ελάχιστο νόμιμο θα αντέβαινε στις προαναφερθείσες διατάξεις του δικαίου της Ένωσης και στην απόφαση της Επιτροπής στην υπόθεση σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.35253 (2012/N), αναδιάρθρωση και ανακεφαλαίωση του ομίλου BFA στην Ισπανία;
- 3) Μήπως ερμηνεία των εν λόγω εθνικών διατάξεων κατά τρόπο που θα παρείχε στο εθνικό δικαστήριο τη δυνατότητα, σε περίπτωση κηρύξεως καταχρηστικής της απολύσεως, να προσαρμόσει τις αποζημιώσεις στο ποσό που ορίστηκε στη συμφωνία κατά την περίοδο των διαβουλεύσεων, υπό την προϋπόθεση ότι αυτό είναι ανώτερο από το ελάχιστο νόμιμο, αλλά κατώτερο από το μέγιστο νόμιμο, θα αντέβαινε στις προαναφερθείσες διατάξεις του δικαίου της Ένωσης και στην απόφαση της Επιτροπής στην υπόθεση σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.35253 (2012/N), αναδιάρθρωση και ανακεφαλαίωση του ομίλου BFA στην Ισπανία;